16/12/2023

«Πώς και πότε καταλήγουν οι έφηβοι στους Τράπερ;» – Του Ηρακλή Ρεράκη

/ Γνώμες

Σε προηγούμενο άρθρο μας, με θέμα «Υπάρχει λύση στη μάστιγα της εφηβικής επιθετικότητας;», είχαμε, μεταξύ άλλων, σημειώσει ότι οι προβληματικοί έφηβοι είναι,κυρίως,παραμελημένα παιδιά, απογοητευμένα, τραυματισμένα ή κακοποιημένα ψυχοσωματικά οι δε παραβατικές τους δράσεις δημιουργούν δύσκολες συνθήκες στο οικογενειακό, σχολικό και κοινωνικό περιβάλλον.

- Γράφει ο Ηρακλής Ρεράκης, Καθηγητής Παιδαγωγικής-Χριστιανικής Παιδαγωγικής Α.Π.Θ.

Η δημοσιοποίηση περιστατικών βίας και επιθετικότητας, με πρωταγωνιστές εφήβους, εμφανίζουν μια εντελώς αρνητική εικόνα γι' αυτούς, που, αντί να προσπαθούν να διακριθούν στις σπουδές τους, επιδίδονται σε πράξεις που τους διασύρουν.

Οι δράσεις αυτές δημιουργούν προβλήματα, όχι μόνον στα συνομήλικα θύματά τους, αλλά και στους ίδιους τους εαυτούς τους, καθώς έχουν ως αποτέλεσμα να στοχοποιούνται και να απομακρύνονται ή να απομονώνονται από το περιβάλλον τους.

Ποιο είναι, όμως, το συνηθισμένο λάθος των γονέων και των παιδαγωγών, απέναντι στους επαναστατημένους εφήβους;

Ότι δεν κατανοούν, ούτε συναισθάνονται το πρόβλημα και τα αίτια της εφηβικής επιθετικότητας και, αντί να τους «αγκαλιάζουν», με αγάπη, κατανόηση και υπομονή, χρησιμοποιούν μια επιθετική, κριτική και εχθρική συμπεριφορά, με αποτέλεσμα να τους διώχνουν, να τους απομακρύνουν και να τους σπρώχνουν,προς τις περιθωριακές ομάδες.

Τα μέλη αυτών των ομάδων, φροντίζουν, πρώτα,να εξασφαλίζουν την τυφλή εμπιστοσύνη των νεοφερμένων και, στη συνέχεια,να τους καθοδηγούν, μέσα από ισχυρές επιρροές ή πιέσεις, σε πράξεις ή εθισμούς, με αθεράπευτες συνέπειες για την ψυχοσωματική τους υγεία και ακεραιότητα.

Στη φάση λοιπόν της εφηβικής επανάστασης, οι γονείς και οι δάσκαλοι, προκειμένου να κρατήσουν τα παιδιά τους, οφείλουν να είναι παρόντες και δίπλα τους, χρησιμοποιώντας ελκυστική και όχι αυταρχική συμπεριφορά.

Όταν οι έφηβοι εκδηλώνουν αλλοπρόσαλλες δράσεις, είναι ανάγκη να δέχονται, από τους γονείς, αγάπη, στήριξη και συμπαράσταση.

Και αυτό, διότι τότε είναι, που κάνουν εχθρούς τους, όλους όσους βάζουν εμπόδια στην απαίτησή τους να κάνουν αυτά που θέλουν.

Αντίθετα, σύμμαχοί τους γίνονται όλοι όσοι εμφανίζονται να συμμερίζονται τις θέσεις τους, να τους καταλαβαίνουν, να τους δικαιώνουν καινα τους συμπαραστέκονται, προσφέροντάς τους όλα όσα αισθάνονται πως τους λείπουν.

Από την άλλη πλευρά, οι γονείς, στη φάση αυτή που οι έφηβοι εγείρουν περίεργα ή

και παράλογα αιτήματα και έρχονται σε σύγκρουση μαζί τους, μερικές φορές, κουράζονται, απογοητεύονται, βγαίνουν εκτός εαυτού και ενεργούν παρορμητικά, φτάνοντας ακόμη και σε ρήξη μαζί τους.

Έτσι, οι έφηβοι αρχίζουν να αυτονομούνται, να φεύγουν, χωρίς να δίνουν εξηγήσεις στους γονείς και να αναζητούν πρόσωπα ή χώρους, που νομίζουν ότι τους εκφράζουν.

Νιώθοντας την ανάγκη να έχουν μια φωλιά, που να ανήκουν, υποκαθιστούν την οικογένεια με τη νέα «κοινωνική στέγη», που βρίσκουν, η οποία δεν τους απορρίπτει, αλλά τους αποδέχεται, όπως είναι, χωρίς κατακρίσεις και ελέγχους.

Έτσι, καταλήγουν να γίνουν μέλη αυτών των ομάδων και, φυσικά, να προσαρμόζονται στα έθιμα και στους κανόνες τους, μπαίνοντας, ταυτόχρονα, σε επικίνδυνες περιπέτειες.

Πολύ σημαντικό, επομένως, είναι να συνειδητοποιούν οι γονείς ότι σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να αφήνουν να δημιουργούνται, κατά την διαπαιδαγώγηση και τη φροντίδα των παιδιών τους, κάποια κενά, διότι, όπως μας λέει ο μεγάλος μας νομπελίστας Ποιητής, Οδυσσέας Ελύτης, «τα κενά ζητούν πλήρωση» και κάποιοι εκεί έξω καραδοκούν, για τους δικούς τους οικονομικούς και άλλους λόγους, να τα καλύψουν.

Μετά από αυτές τις εισαγωγικές επισημάνσεις, μπαίνουμε στο πολύ ενδιαφέρον για τους εφήβους κεφάλαιο της Μουσικής.

Πάντοτε, η Μουσική ασκούσε επιρροή στη ζωή των ανθρώπων και ιδιαίτερα των νέων, καθώς αγγίζει τις ψυχές των ανθρώπων και αφυπνίζει, τόσο τη δημιουργική τους ικανότητα όσο και τη διάθεσή τους για αποδοχή, συνύπαρξη και κοινωνία.

Διά μέσου των αιώνων, δημιουργήθηκαν ποικίλα είδη Μουσικής. Στην εποχή μας, φαίνεται ότι η Μουσική που αρέσει σε πολλούς εφήβους, κατά τα τελευταία χρόνια, είναι η Μουσική Τραπ, κάτι που το γνωρίζουν πολύ καλά οι Έλληνες δημιουργοί και παραγωγοί της.

Οι άνθρωποι αυτοί, φροντίζουν να βρίσκουν τρόπους να μαθαίνουν, ποια είναι, γενικά, τα προβλήματα (κενά) των εφήβων και με ποιους στίχους θα καταφέρουν εκείνοι να τους προσελκύσουν, ανοίγοντάς τους, έτσι, την πόρτα κοινωνίας που τους έκλεισαν, από λανθασμένους χειρισμούς, οι γονείς ή οι παιδαγωγοί τους.

Διαβασμένοι, λοιπόν, πολύ καλά, εκμεταλλεύονται, την έκτακτη και εμπερίστατη φάση που περνούν οι έφηβοι και την αδυναμία των γονέων και των παιδαγωγών να

την αντιμετωπίσουν με επιτυχία και να τους κρατήσουν κοντά τους.

Έτσι, αναλαμβάνουν εκείνοι να τους πλησιάζουν συναισθηματικά και να παίζουν τον ρόλο των εφηβοπατέρων, αναλαμβάνοντας να τους κάνουν, τα δικά τους μαθήματα ζωής και να τους προσελκύουν, συναισθηματικά, με τους επαναστατικούς στίχους που τους εκφράζουν.

Οι Τράπερ, γνωρίζουν, πολύ καλά, ότι στην ηλικία αυτή οι έφηβοι ελκύονται από τα σύγχρονα επαναστατικά ή αναρχικά μουσικά ρεύματα και αρέσκονται να ακολουθούν, πιστά, την αισθητική (ενδυμασία, αξεσουάρ, αλυσίδες, γυαλιά, ακριβά ρολόγια κ. ά.) και τον τρόπο ζωής και σκέψης τους, που περιέχονται στους στίχους τους αλλά και στον ανατρεπτικό τρόπο που τα τραγουδούν.

Έτσι, φαίνεται ότι οι έφηβοι εντυπωσιάζονται με τις δημιουργίες τους και με την εκτέλεσή τους, σε μια συνεχόμενη ροή, χωρίς διακοπή, που εκφράζει την ψυχική έκρηξη και αντίδραση των εφήβων έναντι όλων και για όλα.

Η μουσική συνοδεία, επίσης, είναι πολλή πτωχή και άσχετη με τη μουσική, ως τέχνη του καθιερωμένου ως ωραίου και ευχάριστου μέλους εκφράζοντας και αυτή μια αντίδραση κατά του γενικού και αποδεκτού συστήματος αξιών της κοινωνίας.

Στο πλαίσιο αυτό, καταφέρνουν να εγκλωβίζουν, συναισθηματικά, κάποιους νέους και έτσι να τους επηρεάζουν και να τους υποκινούν σε σεξιστικές απόψεις, με υποτιμητικά σχόλια και άσχημους χαρακτηρισμούς για το γυναικείο φύλο, ενώ, ταυτόχρονα, θεοποιούν το χρήμα, τα όπλα, τα ναρκωτικά, το σεξ, τα ακριβά αυτοκίνητα και κλείνουν το μάτι στη βία, στην παραβατικότητα και στην αναρχία.

Είναι σημαντικό να λάβει κανείς υπόψη κάποιες σχετικέςέρευνες, που δείχνουν πως οι έφηβοι και τα παιδιά, αφιερώνουν περίπου 2,5 ώρες, καθημερινά, για να ακούν τη μουσική και τους στίχους που τους εκφράζουν.

Ένα μεγάλο ποσοστό των εφήβων, επίσης, μιμείται το ντύσιμο των Τράπερ, ακολουθούν τα πρότυπά τους και αποστηθίζουν τα τραγούδια τους.

Το πόσο αφοσιωμένοι ακόλουθοι είναι οι έφηβοι στη μόδα αυτών των τραγουδιών, φαίνεται από το γεγονός ότι στις μουσικές συναυλίες, που οργανώνονται, συνήθως, σε μεγάλους υπαίθριους, εσωτερικούς ή εξωτερικούς χώρους, οι Τράπερ τραγουδούν, επί 2-3 ώρες συνεχώς, όχι, φυσικά, μόνοι τους, αλλά μαζί με τους συμμετέχοντες εφήβους, οι οποίοι έχουν ήδη απομνημονεύσει τους στίχους τους.

Εκτός από αυτά, όμως, φαίνεται ότι τους μιμούνται, επίσης, τόσο στον τρόπο σκέψης και ομιλίας όσο και στις ιδέες τους.

Πολύ σημαντική επισήμανση είναι ότι οι θέσεις που εκφράζουν οι στίχοι τους είναι αντιφατικές, καθώς, από τη μια πλευρά, παρουσιάζουν μηδενική πρόθεση για εργασία, από την άλλη, όμως, δείχνουν μεγάλη διάθεση για πλουτισμό και για την επίδειξή του με διάφορους τρόπους!

Μια ιδέα για το πώς πιστεύουν οι Τράπερ ότι θα βρεθούν χρήματα για μια πλούσια ζωή, μας δίνει κάποιος από αυτούς, σε τραγούδι του, κάνοντας λόγο για «Μπίσνες» πανελλήνιας εμβέλειας και εννοώντας τις διαρρήξεις τραπεζικών ΑΤΜ.

Χωρίς να ισχυριζόμαστε ότι όλοι οι Τράπερ παροτρύνουν τους θαυμαστές τους σε μορφές παραβατικότητας, αν προσέξουμε, όμως, το περιεχόμενο των στίχων κάποιων από αυτούς, μπορεί να διαπιστώσουμε ότι προβάλλουν ως πρότυπα, το χρήμα, την εμπορία ή τη χρήση ναρκωτικών την εκπόρνευση γυναικών και την οπλοκατοχή ή οπλοχρησία, το αλκοόλ, τη σεξουαλική δράση, την αυτοκτονία κ. ά.

Οι έφηβοι, όμως, που τους ακούν, τους αποστηθίζουν και τους τραγουδούν, σε καμιά περίπτωση, δεν έχουν, ακόμη, τη δεκτική ετοιμότητα και τα πνευματικά φίλτρα, για να μπορούν να ακούν, με κριτική σκέψη και διάκριση, τέτοιες προτροπές σε παραβατικές πράξεις, χωρίς να δεχθούν επιδράσεις με ζημιογόνες παρενέργειες.

Ειδικοί επιστήμονες επισημαίνουν ότι, όταν οι έφηβοι παρακολουθούν συχνά ακούσματα ή θεάματα με τέτοιο περιεχόμενο, τότε έρχονται σε δύσκολη συνειδησιακή θέση, καθώς όλα αυτά βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με το κυρίαρχο πολιτισμικό τοπίο και, φυσικά, μπορεί να εκλαμβάνονται, ως πρότυπα ζωής, και να έχουν αρνητική επιρροή στη σωματική και συναισθηματική τους υγεία και στην παιδαγωγική και προσωπική τους ολοκλήρωση.

Πηγή: pemptousia.gr